

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI
ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
APROBAREA

f e

Fonduri Sociale Europeene
POLISORU 2007-2013Instituția Națională de
Certificare și Evaluare
2007-2013MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRUI
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI
OPOSORUUNITATEA EXECUTIVĂ PENTRU
FINANȚARE, ASIGURAREA CALITĂȚII
SUPERIORE, CERCETARE, TINERET
DEZVOLTARE și INOVAȚIE

Activitate	6. Analiza originalității și detectarea similitudinilor și plagiatului în publicațiile cadrelor didactice, cercetătorilor și studenților (conform legii)
Subactivitatea	6.1 Analiza legii în vigoare privind dreptul de autor și plagiatul
Durata	Ianuarie – mai, 2012
Autori:	Corina Ștefan, Paul Pleșcan, Dan Caragea, Sorin Avram

Livrabil

R.6.1 RAPORT PRIVIND PLAGIATUL (PERSPECTIVĂ ETICĂ, JURIDICĂ; SCIENTOMETRICĂ)

București, 31 mai 2012

FONDUL SOCIAL EUROPEAN
**Investește în
OAMENI**

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operational Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013

Asigurarea calității în învățământul superior prin abilitare și auditare

UNIUNEA EUROPEANA

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL ÎNVIETUIRĂI, FAMILIEI
ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
AMPODRUFondul Social European
POSDRU 2007-2013Instrumente Simbolice
2007-2013MINISTERUL
EDUCAȚIEI,
CERCETĂRII
ȘI SPORTULUI
CIPODRUMUNITATEA EXECUȚIVĂ FINANȚARE
FINANȚAREA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI
SUPERIOR, A CERCETĂRII,
DEZVOLTĂRII ȘI INOVAȚII

Cuprins

1. Preliminarii.....	3
2. Conceptul de plagiat	4
3. Perspective de abordare.....	12
Perspectiva etică.....	12
Perspectiva legală	15
Perspectiva scientometrică.....	18
4. Plagiat și educație.....	22
5. Bibliografie.....	24
6. ANEXA I	25
Legislația referitoare la drepturile de autor și la alte drepturi de proprietate intelectuală.....	25
7. ANEXA II	27
Lista articolelor supuse analizei.....	27

FONDUL SOCIAL EUROPEAN

Investește în
OAMENIAsigurarea calității în învățământul
superior prin abilitare și auditare

1. Preliminarii

Conform *Dicționarului explicativ al limbii române* (1998), „plagiat” înseamnă:

PLAGIAT¹, *plagiare*, s. n. Acțiunea de a *plagia*; plagiare. ♦ (Concr.) Operă literară, artistică sau științifică a altcuiva, însușită (integral sau parțial) și prezentată drept creație personală. [Pr.: -gi-at]

– Din fr. **plagiat**.

Pentru aprofundarea semantismului, vom încerca o incursiune etimologică, pentru o corectă înțelegere a sensurilor primitive. Dacă problema etimologiei directe este soluționată de DEX (din fr. **plagiat**), problema etimologiei îndepărtate rămâne incertă.

În *Trésor de la langue française informatisé*, „plagiat” apare pentru prima dată atestat la 1697, iar „plagianisme”, la 1680. Termenul ar fi format din fr. „plagiaire” (plagiator) cu sufixul *-at*. La rândul său, „plagiaire” este un împrumut din latină, după cum arată același dicționar: **plagiarius** «cel care fură și revinde sclavii altuia» (de unde sensul «hoț de copii», atestat la sfârșitul secolului al XVI-lea), derivat din **plagium** «delict comis de plagiator», un termen deja juridic, termen provenind din gr. πλάγιος.

Cele mai bune dicționare spaniole și portugheze, îl derivă din lat. **plagios** „oblic, indirect, îngăduitor” sau **plagium**, cu sensul de „sechestrul”, aşa cum am văzut la etimologiile franceze.

Din perspectivă istorică, se pare că termenul se întâlnește prima dată, la poetul satiric Marțial (sec. I d. H), în ale sale *Epigrame* (cf. traducerea spaniolă, în es.wikipedia):

Te encomiendo, Quinciano, mis libritos. Si es que puedo llamar míos los que recita un poeta amigo tuyo. Si ellos se quejan de su dolorosa esclavitud, acude en su ayuda por entero. Y cuando aquél se proclame su dueño, di que son míos y que han sido liberados. Si lo dices bien alto tres o cuatro veces, harás que se avergüence el plagiario.

Marțial, *Epigrana LII*

Mentalitatea Europei medievală spulberă tradiția dreptului român, multe creații circulând anonime, fără o sensibilitate manifestă față de proprietatea intelectuală. Este epoca copiilor și copiștilor, iar figura autorului își pierde până la diluare pregnanța clasică.

Dreptul de autor apare conturat, în sens modern, abia în secolul al XVIII-lea. Un iluminist și enciclopedist ca Diderot afirma despre plagiat ca fiind: „delictul cel mai grav pe care îl întâlnim în Republica literelor”. (cf. fr.wikipedia)

O dată cu secolul al XIX-lea, tema devine sensibilă, fiind privită ca „furt” și, prin urmare, reprobabilă din punct de vedere etic sau juridic. Apar cazuri celebre, denunțurile fiind publice.

FONDUL SOCIAL EUROPEAN

Investește în
OAMENI

Asigurarea calității în învățământul superior prin abilitare și auditare

Să ne amintim, în cultura română, de cazul Caragiale, acuzat de publicistul Caion de plagiat, pentru drama *Năpasta*, opera plagiată fiind a unui autor maghiar. Procesul literar a fost reluat de Șerban Cioculescu, prin anii 70, cu câștig de cauză pentru autorul român.

Răsunător a fost și cazul lui Eugen Barbu, pentru romanul *Incognito*, incriminat de plagiat după Paustovski, de criticul Nicolae Manolescu, caz asupra căruia nu par a subzista dubii.

„Nu poate fi ignorat [...] nici scandalul stârnit de romanul *Incognito* (I-IV, 1975-1980), un cine-roman acuzat de plagiat. Deși „plutea” în aerul epocii, discuția este deschisă de Nicolae Manolescu, în „România literară” (2/1979). Criticul demontează ideea „romanului-colaj”, invocată de Barbu, și incriminează procedeele de „transcriere” și „conspectare” a unui număr mare de pagini din cărți semnate de K. Paustovski, Ilya Ehrenburg etc.” (http://www.crispedia.ro/Eugen_Barbu)

2. Conceptul de plagiat

Definițiile date de dicționarele explicative sunt, firește, de uz comun și nu au nicio relevanță în cercetarea noastră. Termenul nu face parte din terminologia juridică, atunci când urmărim legislația dreptului de autor și a drepturilor conexe. Există, în schimb, în legislația românească, Legea nr. 206/2004, privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în „Monitorul Oficial al României”, Partea I, nr. 505, 04.VI.2004, modificată și completată prin Legea nr. 398/2006, publicată în „Monitorul Oficial al României”, Partea I, nr. 892, 02.XI.2006. În respectiva lege apare și înțelesul pe care legiuitorul o dă plagiatului și termenilor afini:

„Art. 4. – În sensul prezentei legi, următorii termeni sunt definiți astfel:

- a) frauda în știință – acțiunea deliberată de confecționare, falsificare, plagiere sau înstrăinare ilicită a rezultatelor cercetării științifice;
- b) confecționarea de date – înregistrarea și prezentarea unor date din imaginație, care nu sunt obținute prin metodele de lucru folosite în cercetare;
- c) falsificare – măsluirea materialelor de cercetare, a echipamentelor, proceselor sau rezultatelor; omiterea unor date sau rezultate de natură a deforma rezultatele cercetării;
- d) plagiat – însușirea ideilor, metodelor, procedurilor, tehnologiilor, rezultatelor sau textelor unei persoane, indiferent de calea prin care acestea au fost obținute, prezentându-le drept creație personală;
- e) conflict de interes – situația de incompatibilitate în care se află o persoană care are un interes personal ce influențează imparțialitatea și obiectivitatea activităților sale în evaluarea, monitorizarea, realizarea și raportarea activităților de cercetare-dezvoltare; interesul personal

FONDUL SOCIAL EUROPEAN

Investește în
OAMENI

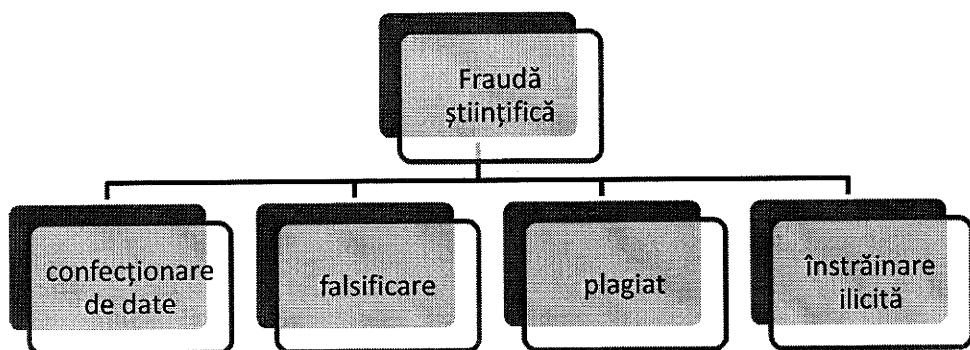

Asigurarea calității în învățământul superior prin abilitare și auditare

include orice avantaj pentru persoana în cauză, soțul/soția, rude ori afini, până la gradul al patrulea inclusiv, sau pentru instituția din care face parte.”

Mai întâi, remarcăm faptul că „plagiatul” este un tip de „fraudă științifică”, fiind definit ca „însușirea ideilor, metodelor, procedurilor, tehnologiilor, rezultatelor sau textelor unei persoane, indiferent de calea prin care acestea au fost obținute, prezentându-le drept creație personală”.

Remarcăm că plagiul, în acceptia legiuitorului, înseamă „însușirea ideilor” cuiva. Wikipedia.fr menționează, fără echivoc: „En matière intellectuelle les idées sont de libre parcours: tout le monde peut les reprendre. [s. n.] Mais le plagiat va au-delà: le plagiaire tente d'usurper une gloire indue en s'appuyant sur l'œuvre d'un autre auteur. Il emprunte sans le dire la forme de l'expression”. Este cel puțin ridicol, ca „ideile” să intre în dreptul de autor sau de proprietate intelectuală. Legea nr. 8/1996, modificată și completată prin Legea nr. 285/2004, arată, în art. 9, că nu pot beneficia de drepturi de autor:

- (a) ideile, teoriile, conceptele, descoperirile științifice, procedeele, metodele de funcționare sau conceptele matematice ca atare și invențiile, conținute într-o operă, oricare ar fi modul de preluare, de scriere, de explicare sau de exprimare;
- (b) textele oficiale de natură politică, legislativă, administrativă, judiciară și traducerile oficiale ale acestora;
- (c) simbolurile oficiale ale statului, ale autorităților publice și ale organizațiilor, cum ar fi: stema, sigiliul, drapelul, emblema, blazonul, insigna, ecusonul și medalia;
- (d) mijloacele de plată;
- (e) știrile și informațiile.

Este limpede că ne afăm pe tărâmul unei contradicții și ca Legea nr. 206 are serioase debilități în plan conceptual. Aș mai insista doar asupra explicitării termenului „falsificare” prin „măsluire”. Avem pe de o parte o definiție tautologică, iar al doilea termen, doar în sens figurat, poate avea sensul de falsificare. În înțelegerea noastră, definiția dată plagiaturii de această lege este nesatisfăcătoare. Acesta este și motivul pentru care am lărgit sfera investigației, cercetând o mai largă documentație din Australia, Canada, Regatul Unit, SUA și Franța.

În altă ordine de idei, Wikipedia franceză distinge între *plagiat* („qui consiste à prétendre qu'on est l'auteur original de ce qui n'est qu'une copie”) și *contrafacere* („qui consiste à prétendre que ce qui n'est qu'une copie est en réalité l'œuvre de l'auteur original”). *Contrafacerea* este, în esență, *falsificare* și se aplică cu preponderență domeniului industrial (ceasuri, obiecte de îmbrăcăminte, parfumuri, medicamente), dar și artistic (opere de artă). „La contrefaçon est une violation d'un droit de propriété intellectuelle par le fait de reproduire ou d'imiter quelque chose (notion de plagiat) sans en avoir le droit ou en affirmant ou laissant présumer que la copie est authentique.” (wikipedia.fr)

La limită, *plagiatul* trebuie delimitat de conceptele de *inspirație* (când opera unui alt creator este luată ca impuls al creației) și *imitație*, care poate fi, în anumite cazuri, un sinonim pentru contrafacere. Un bun exemplu, în domeniul artelor plastice, l-ar putea constitui recenta polemică în jurul operelor lui Van Gogh în raport cu un mare pictor al realismului, Millet, care i-a fost maestru și pe care Van Gogh îl prețuia. În acest caz, și în multe altele similare, polii dezbaterei sunt *inspirația* și, pentru anumiți preopinenți, *plagiatul*. Avem de-a face cu un plagiat? Iată o întrebare la care pozițiile se pot apropia fie de un pol, fie de celalalt.

FONDUL SOCIAL EUROPEAN

Investește în
OAMENI

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013

Asigurarea calității în învățământul superior prin abilitare și auditare

Millet: *Les tondeurs des moutons*, 1852Van Gogh: *Les tondeurs des moutons*, 1889

În lumea anglosaxonă, mai întâlnim conceptul de *autoplagiat*, dezbatut și în Franța, dar și în lumea hispanică sau în țările luso-fone, dar ignorat de legea română.

„According to Patrick M. Scanlon, *self-plagiarism* is a term with some specialized currency. Most prominently, it is used in discussions of research and publishing integrity in biomedicine, where heavy publish-or-perish demands have led to a rash of duplicate and *salami-slicing* publication, the reporting of a single study's results in "least publishable units" within multiple articles (Blancett, Flanagan, & Young, 1995; Jefferson, 1998; Kassirer & Angell, 1995; Lowe, 2003; McCarthy, 1993; Schein & Paladugu, 2001; Wheeler, 1989). Roig (2002) offers a useful classification system including four types of self-plagiarism: duplicate publication of an article in more than one journal; partitioning of one study into multiple publications, often called *salami-slicing*; text recycling; and copyright infringement.” (en.wikipedia)

Mai este luat în discuție și *slice and dice plagiarism* (o recompilare din bucăți abil asamblate a propriei opere) sau *missquoting*, care se referă la omiterea sau insuficienta citare a surselor în aparatul bibliografic.

Încercând să restrângem anvergura semantică, ca și analiza pe care ne-am propus-o, am putea spune că *plagiatul* și *autoplagiatul* se înscriu cel mai frecvent în conceptul de *fraudă*, cu implicații, în primul rând, etice. Cu toate acestea, sunt necesare noi distincții.

Bunăoară, se poate analiza diferența între un *plagiat deliberat* și unul *accidental*. În fapt, legea românească (Legea nr. 206/2004) nu se referă decât la primul, fără să îl distingă de al doilea tip. Plagiul, pare, în înțelegerea legiuitorului, un act deliberat. Totuși, *plagiatul accidental* poate fi acceptat, în sensul sugerat mai jos:

„There are two types of accidental plagiarism. First, there is the paraphrase without any citation because the author simply forgot to include the citation in an otherwise appropriate paraphrase of the original author's ideas. Second there is the misplaced citation, where a source may have been quoted but the citation may be inadvertently excluded.

Accidental plagiarism can be easily remedied. The presumption, of course, is that one does not intentionally plagiarize somebody else's work and when one is informed about the error one should be more than willing to rectify such error, like providing the missing quotation marks or citation.” (Lex Librero, 2010)

Într-un teoretizări mai psihologizante, în line psihodinamică, se poate vorbi și de un *plagiat inconștient*, pentru care se aduc o serie de argumente, printre care aspecte legate de uitare:

„Cognitive psychologists have provided considerable evidence for the existence of cryptomnesia, or unconscious plagiarism, which refers to the notion that individuals previously exposed to others' ideas will often remember the idea, but not its source, and mistakenly believe that they themselves originated the idea. [...]

Here we are referring to the phenomenon of unconscious plagiarism, which, as stated earlier, takes place when an author generates an idea that he believes to be original, but which in reality had been encountered at an earlier time. Given the free and frequent exchange of ideas in science, it is not unreasonable to expect instances in which earlier exposure to an idea that lies dormant in someone's unconscious, emerges into consciousness at a later point, but in a context different from the one in which the idea had originally occurred.” (Miguel Roig, 2002)

FONDUL SOCIAL EUROPEAN

Investește în
OAMENI

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013

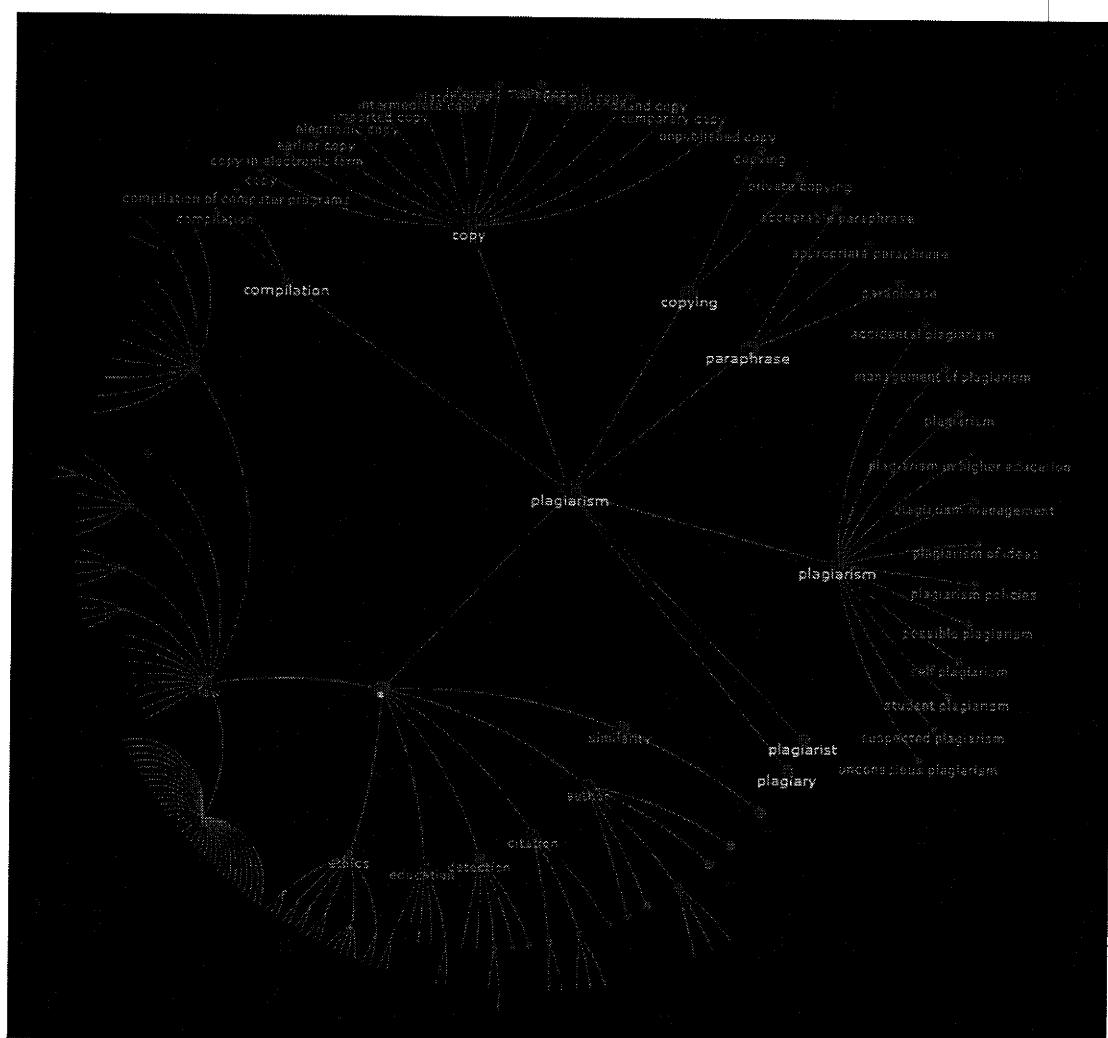
Asigurarea calității în învățământul superior prin abilitare și auditare

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL FAMILIEI
SI PROTECȚIEI SOCIALE
AFOPDRUFondul Social European
POSDRU 2007-2013Instrumentul Strategică
2007-2013MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI
AFOPDRUUNITATEA EXECUTIVĂ PENTRU
FINANȚAREA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI
SUPERIOR A CERCETĂRILOR,
DEZvoltării și Inovației

În analiza noastră, plecând de la texte de natură teoretică, etică sau legală (un corpus de aproape un milion de termeni), am încercat, dincolo de a degaja definiții și tipologii, să observăm și universul conceptul, altfel spus să înțelegem care sunt conceptele de bază care emerg în discursul anglofon (Australia, Canada, Regatul Unit și SUA) despre plagiat. În reprezentarea grafică de mai sus, observăm că, din punct de vedere strict semantic, cele mai „înrudite” concepte sunt: *compilarea*, *copia/copierea*, *parafraza*, și *similaritatea*.

Ulterior, urmând un procedeu de clusterizare a întregii informații, putem să obținem o reprezentare *actuală* (a acestui corpus, fără pretenții de generalizare) care să răspundă la întrebarea: „Atunci când autorii vorbesc de plagiat, ce alte universuri de concepte apar des invocate în discurs?”

FONDUL SOCIAL EUROPEAN

Investește în
OAMENI

Asigurarea calității în învățământul superior prin abilitare și auditare

O ultimă delimitare teoretică are în vedere conceptul de *intertextualitate*. Așa cum se știe, există o consistență bibliografică pe această temă. Va trebui, și în acest caz, să facem distincțiile necesare pentru că multe cazuri de plagiat accidental ar putea fi confundate cu intertextualitatea. De aceea, ni se pare foarte pertinentă următoarea remarcă:

„In intertextual theory, it is the reader, not the writer or the text, who instigates meaning (see Hutcheon, 1986, pp. 232-234). It would thus be the reader who instigates the meaning that is plagiarism. Michael Riffaterre's definition of intertextuality as a reader's awareness of the text's variations on the intertext (1987, p. 2) attributes the construction of meaning to the reader. Similarly, I would define plagiarism as the reader's awareness of unacknowledged but significant intertexts. The difficulty, of course, is in drawing a line between the intertextuality that the vanguard reader always (and should) detect if the text

is to be appreciated fully, and the transgressive intertextuality for which the gatekeeping reader must initiate punitive measures. The work of T S. Eliot marks one place in which intertextual reading is not only desirable but necessary." (Moore Howard, Rebecca, *Understanding "Internet plagiarism"*, Computers and Composition, 24 (2007), p. 3–15)

Să vedem, în cele ce urmează, și pozițiile normative față de plагiat. Un studiu australian consideră că trebuie să avem în vedere cinci tipuri, în ordinea descrescătoare a gravității:

- „1) Copying a paragraph verbatim from a source without any acknowledgment.
- 2) Copying a paragraph and making small changes – e.g. replacing a few verbs, replacing an adjective with a synonym; acknowledgment in the bibliography.
- 3) Cutting and pasting a paragraph by using sentences of the original but omitting one or two and putting one or two in a different order, no quotation marks; with an in-text acknowledgment and a bibliographical acknowledgment.
- 4) Composing a paragraph by taking short phrases from a number of sources and putting them together using words of your own to make a coherent whole with in-text acknowledgments and a bibliographical acknowledgment.
- 5) Paraphrasing a paragraph by rewriting with substantial changes in language and organisation; the new version will also have changes in the amount of detail used and the examples cited; citing source in bibliography.”

(Carroll, J., *Plagiarism: Is there a virtual solution?*, Teaching News, November, 2000, http://www.brookes.ac.uk/services/ocsd/2_learntch/plagiarism.html)

Este, probabil, descrierea de cea mai mare acuratețe la care am avut acces. În esență este vorba de practici care merg de la simpla copiere, cel mai ușor de detectat, la parafrazarea icsusită, care echivalează cu conceptul de rescriere și care este omniprezent mai ales în literatura de divulgare științifică.

3. Perspective de abordare

Perspectiva etică

Etica este o ramură sau o disciplină a filozofiei care se ocupă de raportul ființei umane cu sine, cu ceilalți și cu mediul în care trăiește (într-o formulare succintă, omul distinge, între: „ce vreau, ce pot și ce trebuie să fac”) din perspectiva binelui și răului (perspectiva morală și care angajează, în primul rând, voință).

Deși în limba comună, etica se confundă cu morala, acest raport a fost tratat de filozofi, în mod diferit, de-a lungul timpului. Este suficient să amintim de Spinoza, care, în *Etică* se pare că nu folosește nici măcar o singură dată, termenul de „morală”, și de I. Kant, cu celebru său „imperativ moral”. Kant afirmă: „Două lucruri umplu sufletul cu mereu nouă și crescândă admiratie și venerație: cerul înstelat deasupra mea și legea morală din mine..”

Reluând o perspectivă mai generală, etica reglează faptele și comportamentele umane, bazându-se pe un set de valori și virtuți, și care trebuie circumscrise unui orizont al binelui. În demersul propus în această lucrare, avem în vedere o *etică aplicată* și care se ocupă de practicile comunității științifice sub felurite aspecte. Când valorile unei astfel de practici umane sunt ordonate și transmise generațiilor viitoare prin coduri (formalizări imperitive), ajungem la nivelul ultim, al *deontologiilor* profesionale, care stabilesc comportamentele permise și nepermise într-o anume activitate umană. Astfel, deontologia medicală reglează comportamentele personalului medical în raport cu comunitatea pe, profesional, care o servește.

Această lucrare se referă însă, în exclusivitate, la etica publicării științifice. Astfel, în România, aceeași lege 206/2004 spune în art. 1, paragraful 2: „Principiile morale și procedurile destinate respectării acestora sunt cele reunite în Codul de etică și deontologie profesională al personalului de cercetare-dezvoltare, elaborat de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare.” Paradoxal, acest cod, autodenumit *Codul General de Etică în Cercetarea științifică* a apărut, ca propunere, pe Internet, în 2007. Oricum, nu pare deloc sigur că la data promulgării legii (2004) există, în România, un astfel de cod. Lăsând la o parte aceste chestiuni mai oțioase, am căutat înțelesul dat „plagiatului” pentru o înțelegere mai profundă: „Plagiat – însușirea ideilor, metodelor, procedurilor, tehnologiilor, rezultatelor unei persoane, indiferent de calea prin care acestea au fost obținute, prezentându-le drept creație personală; violarea

FONDUL SOCIAL EUROPEAN

Investește în
OAMENI

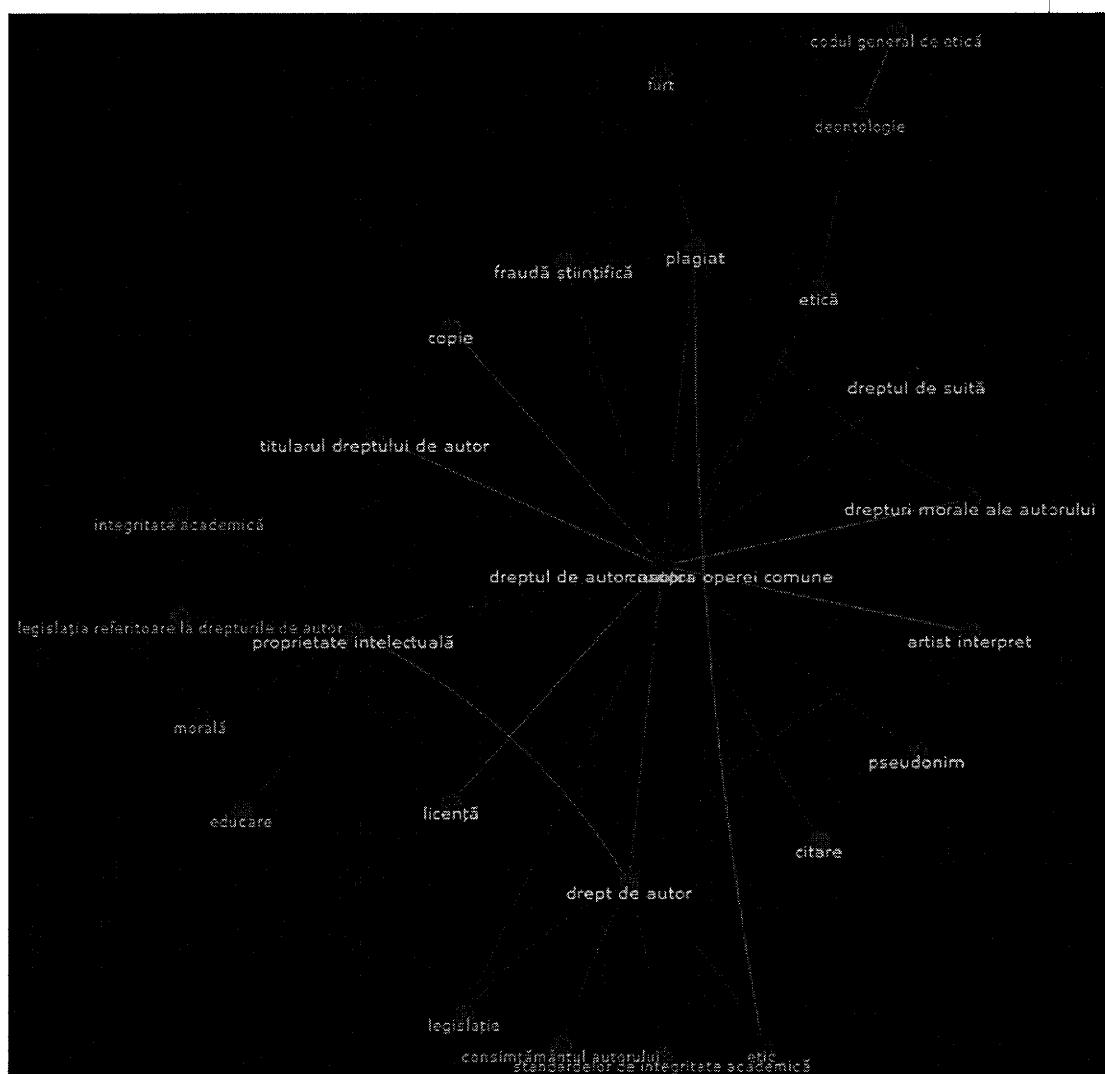

Asigurarea calității în învățământul superior prin abilitare și auditare

proprietăți intelectuale prin înșușirea abuzivă de idei ale altuia (altora)”. Ne izbim de aceleași limitări și limbaj nebulos ca și în lege.

În graficul de mai jos, putem urmări relațiile interconceptuale atât din perspectiva „eticii”, cât și a „plagiatului”. Relațiile foarte frecvente sunt marcate cu verde, iar cele frecvente, cu mov. Din acest punct de vedere, plagiatul este, primordial, un concept etic (a se observa una linie verde care le unește).

Nu putem neglija sau minimaliza faptul că și în România au apărut comitete de etică și că universitățile publică, în mod, frecvent, pe paginile lor Web astfel de coduri. În domeniul publicării științifice, iată și principiile care sunt evidențiate în *Cod*:

FONDUL SOCIAL EUROPEAN

Investește în
OAMENI

Asigurarea calității în învățământul superior prin abilitare și auditare

„CAPITOLUL 4. PRINCIPII

Art. 8. (1) Progresul cunoașterii este bazat pe libertatea cercetării științifice. Această libertate este îngădăită de:

- (a) respectarea demnității și a drepturilor omului;
- (b) protecția animalelor;
- (c) protejarea mediului ambiant.

Art. 9. Libertatea cercetării științifice se asigură prin:

- (a) accesul liber la sursele de informare;
- (b) schimbul liber de idei;
- (c) neamestecul factorului politic în activitățile de cercetare – dezvoltare și inovare;
- (d) necenzurarea produselor științifice;

Art. 10. (1) Cinstea cercetătorului față de propria persoană și față de ceilalți cercetători constituie un principiu etic de bază pentru buna conduită în cercetarea științifică. Necinstea poate conduce la o imagine nepotrivită a științei și poate altera încrederea reciprocă a cercetătorilor.

(2) Onestitatea cercetătorului științific asigură respectarea contribuților predecesorilor, concurenților și partenerilor și conduce la diminuarea numărului de erori și exagerări.

(3) Îndoiala asupra propriilor rezultate poate conduce la eliminarea erorilor.

(4) Responsabilitatea asupra apariției necinstei revine deopotrivă cercetătorului și unității sau instituției de cercetare-dezvoltare.

(5) Universitățile au un rol major în prevenirea necinstei, instruirea viitorilor cercetători privind buna conduită în cercetarea științifică constituind o misiune deosebit de importantă a instituțiilor de învățământ superior.

Art. 11. (1) Cooperarea și colegialitatea în grupurile de cercetare științifică reprezintă o protecție față de erorile științifice și față de fraudă, asigurând transparența rezultatelor și conducând la creșterea valorii produselor științifice.

(2) Cooperarea trebuie să permită schimbul de idei, criticele reciproce, verificarea reciprocă a rezultatelor etc.

Art. 12. Respectul față de proprietatea intelectuală și față de probitatea intelectuală evită cazurile de fraudă sau plagiat.

Art. 13. (1) Originalitatea și calitatea produselor științifice trebuie să primeze asupra cantității la evaluarea rezultatelor cercetării științifice.

(2) Criteriile cantitative de evaluare a rezultatelor cercetării științifice trebuie corelate cu cele care privesc originalitatea și eficiența procesului cunoașterii.

FONDUL SOCIAL EUROPEAN

Investește în
OAMENI

Project cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013

Asigurarea calității în învățământul superior prin abilitare și auditare

Art. 14. (1) Datele primare care au condus la ieșirea pe piață a produsului științific trebuie păstrate, în condiții de siguranță, pe toată durata stabilită de unitatea sau instituția de cercetare-dezvoltare;

(2) Datele primare trebuie să permită reproductibilitatea produsului științific și în alte grupuri de cercetare.

Art. 15. Datele contradictorii, diferențele de concepție experimentală sau de practică, diferențele de interpretare a datelor, diferențele de opinie sunt factori specifici cercetării – dezvoltării și nu constituie abateri de la buna conduită în cercetare.

Art. 16. Cercetarea științifică nu trebuie să conducă la pagube sociale sau individuale. Acest principiu este de mare importanță în special pentru elaborarea de teme finanțate din fonduri publice.

Art. 17. Finanțarea cercetării din fonduri publice trebuie făcută, cu multă transparență, pe baza unor criterii acceptate de comunitatea științifică și care sunt în concordanță cu strategia națională a cercetării științifice.

Art. 18. Declanșarea conflictelor de interes constituie un mecanism de diminuare a influențelor nedorite asupra evaluării cercetătorilor științifici și a rezultatelor cercetării. În acest fel se elimină subiectivismul evaluatorilor care, de regulă, aparțin aceluiași domeniu de cercetare.

Art. 19. Presiunea exercitată negativ asupra cercetătorilor pentru creșterea numărului de produse științifice este de neacceptat. Presiunea se reflectă asupra calității cercetării științifice și a produselor acesteia.

Art. 20. Sabotajul în cercetarea științifică reprezintă o crimă instituțională sau individuală. El trebuie pedepsit conform legislației juridice în domeniu.”

Valorile la care *Codul* face apel sunt: libertatea cercetării, cinstea sau onestitatea cercetătorului, cooperarea și colegialitatea, respectul cercetătorului pentru proprietatea și probitatea intelectuală, originalitatea și calitatea rezultatelor cercetării.

Interesant este faptul că „responsabilitatea asupra apariției necinstei revine deopotrivă cercetătorului și unității sau instituției de cercetare-dezvoltare”, ceea ce conduce la ideea de responsabilitate solidară. Dacă lucrurile stau întrinsec așa, atunci și sancționarea ar trebui să fie solidară. Oricum, sancțiunile propuse de *Cod*, pot fi atacate pe cale juridică.

Perspectiva legală

Așa cum am mai spus, legislația națională și internațională privește dreptul de autor și drepturile conexe precum și dreptul de proprietate intelectuală. Legislația pe această temă nu se

FONDUL SOCIAL EUROPEAN

Investește în
OAMENI

Asigurarea calității în învățământul superior prin abilitare și auditare

referă la „plagiat” întrucât termenul nu există în vocabularul juridic. Totuși Legea 206/2004 este o excepție, cu toate că nu putem înțelege prea bine necesitatea acestei legi care s-ar baza pe un *Cod*, care la rândul lui, e o transpunere a legii.

Din perspectiva dreptului de autor, în România se aplică legile UE (a se vede Anexa 1), precum și legile naționale prezentate mai jos:

LEGISLAȚIE REFERITOARE LA DREPTURILE DE AUTOR ȘI DREPTURILE CONEXE

Legea nr. 8 din 14 martie 1996, privind drepturile de autor și drepturile conexe, publicată în „Monitorul Oficial al României”, Partea I, nr. 60, 26.III.1996.

- (a) Legea nr. 285 din 23 iunie 2004, pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 587, 30.VI.2004.
- (b) Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 123 din 1 septembrie 2005, privind modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în „Monitorul Oficial al României”, Partea I, nr. 843, 9.IX.2005.
- (c) Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 190 din 21 noiembrie 2005, pentru realizarea unor măsuri necesare în procesul de integrare europeană, publicată în “Monitorul Oficial al României”, Partea I, nr. 1179, 28.XII.2005.
- (d) Legea nr. 332 din 17 iulie 2006, privind aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 190/2005 pentru realizarea unor măsuri necesare în procesul de integrare europeană, publicată în „Monitorul Oficial al României”, Partea I, nr. 629, 20.VII.2006.
- (e) Legea nr. 329 din 14 iulie 2006, privind aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 123/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind drepturile de autor și drepturile conexe, publicată în “Monitorul Oficial al României”, Partea I, nr. 657 din 31.VII.2006.

LEGISLAȚIE REFERITOARE LA BREVETE DE INVENȚII

Decretul Consiliului de Stat nr. 1777 din 28 decembrie 1968, privind ratificarea Convenției de la Paris pentru protecția proprietății industriale, publicat în „Buletinul Oficial al României” nr. 1, 06.I.1969.

Legea nr. 611 din 13 noiembrie 2002, privind aderarea României la Convenția privind eliberarea brevetelor europene adoptată la München la 5 octombrie 1973, precum și la Actul de revizuire a acesteia, adoptat la München, la 29 noiembrie 2000, publicată în „Monitorul Oficial al României”, Partea I, nr. 844, 13.XI.2002.

FONDUL SOCIAL EUROPEAN

Investește în
OAMENI

Asigurarea calității în învățământul superior prin abilitare și auditare

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI
ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
AMFISBENI

FOND SOCIAL EUROPEAN
POSDRU 2007-2013

INSTITUȚIA NAȚIONALĂ
DE CERCETARE,
EDUCARE
ȘI ÎNVIITORITARE
ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL
SUPERIOR, CERCETAREA
DEZVOLTAREA ȘI INOVAȚIA

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI
OPOBDRU

UNITATEA EXECUTIVĂ PENTRU
FINANȚAREA ÎNVĂȚĂMÂNTUL
SUPERIOR, A CERCETĂRII
DEZVOLTAREA ȘI INOVAȚIA

Legea nr. 64 din 11 octombrie 1991, privind brevetele de invenție, republicată în „Monitorul Oficial al României”, Partea I, nr. 541, 8.VIII.2007.

- (a) Legea nr. 571 din 2003, privind Codul fiscal, publicată în „Monitorul Oficial al României”, Partea I, nr. 927, 23.12.2003.
- (b) Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 190 din 21 noiembrie 2005, pentru realizarea unor măsuri necesare în procesul de integrare europeană, publicată în „Monitorul Oficial al României”, Partea I, nr. 1179, 28.XII.2005.
- (c) Legea nr. 332 din 17 iulie 2006, privind aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 190/2005 pentru realizarea unor măsuri necesare în procesul de integrare europeană, publicată în „Monitorul Oficial al României”, Partea I, nr. 629, 20.VII.2006.
- (d) Legea nr. 278 din 4 iulie 2006, pentru modificarea și completarea Codului penal, precum și pentru modificarea și completarea altor legi, publicată în „Monitorul Oficial al României”, Partea I, nr. 601, 12.07.2006.
- (e) Legea nr. 28 din 15 ianuarie 2007, pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1991 privind brevetele de invenție, publicată în „Monitorul Oficial al României”, Partea I, nr. 44, 19.I.2007.
- (f) Rectificare la forma republicată a Legii nr. 64/1991, privind brevetele de invenție, tipărită în „Monitorul Oficial al României”, Partea I, nr. 541 din 8 august 2007, publicată în „Monitorul Oficial al României”, Partea I, nr. 638, 18.IX.2007.
- (g) Hotărârea Guvernului nr. 547 din 21 mai 2008, pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii nr. 64/1991 privind brevetele de invenție, publicată în „Monitorul Oficial al României”, Partea I, nr. 456, 18.VI.2008.

Ordinul Directorului General al Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, nr. 112 din 21 noiembrie 2008, pentru aprobarea instrucțiunilor privind depunerea cererilor de brevet de invenție prin mijloace electronice, publicat în „Monitorul Oficial al României”, Partea I, nr. 864, 22.XII.2008.

LEGISLAȚIE REFERITOARE LA MODELE DE UTILITATE

Legea nr. 350 din 3 decembrie 2007, privind modelele de utilitate, publicată în „Monitorul Oficial al României”, Partea I, nr. 851, 12.12.2007.

- (a) Hotărârea Guvernului nr. 1547 din 12 noiembrie 2008, pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii nr. 350/2007, privind modelele de utilitate, publicată în „Monitorul Oficial al României”, Partea I, nr. 814, 4.XII.2008.

LEGISLAȚIE REFERITOARE LA ETICA ȘTIINȚIFICĂ

FONDUL SOCIAL EUROPEAN

Investește în

OAMENI

Asigurarea calității în învățământul superior prin abilitare și auditare

UNIUNEA EUROPEANĂ

GOVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL FAMILII
ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
AMFOSDRUFOND SOCIAL EUROPEAN
POSDRU 2007-2013Institutul Național de Cercetare
2007-2013MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI
OMFOSDRUUNITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PRIMARUL DE INVESTIGARE AL
SUPERIOR, A CERCETĂRII
DEZVOLTAREA ÎNNOVARE

Legea nr. 206/2004, privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în „Monitorul Oficial al României”, Partea I, nr. 505, 04.VI.2004, modificată și completată prin Legea nr. 398/2006, publicată în „Monitorul Oficial al României”, Partea I, nr. 892, 02.XI.2006.

Cod de etică

Codul General de Etică în Cercetarea Științifică, Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică, Consiliul Național de Etică, 2007.

Perspectiva scientometrică

În accepția noastră, scientometria ar trebui să poată răspunde la întrebări de genul: „Care lucrări sunt cu adevărat înnoitoare în sensul în care modifică perspectiva asupra unui domeniu?”. Problema pe care am ridicat-o este de natură axiologică: este problema valorii. O lungă tradiție leagă valoare de originalitate și adevăr. Imitația a fost mereu înțeleasă ca un lucru fals, lipsit de valoare. Dacă admitem că lucrările dintr-un anumit domeniu științific au, inevitabil un anumit grad de similaritate între ele, pe axa similarității vom putea situa la un capăt originalitatea, iar la celălalt, plagiatul (copia, imitația etc.)

În scop demonstrativ, ne-am propus o abordare diferită, prin utilizarea unui program de analiză semantică, Tropes, pentru a obține rezultate mai semnificative și integrabile în aplicațiile actuale de *mining*, specifice bibliometriei. Acest instrument utilizează în indexare și clasificare dicționare generale și de specialitate, putând extrage concepțele dintr-un discurs științific și filtrând cuvintele irelevante din punct de vedere semantic. În analiza automată a textului, Tropes propune referințe (clase de termeni echivalenți), permitând gruparea acestora în universuri referențiale, corespunzătoare temelor și subtemelor textului.

Pentru a demonstra ipoteza avantajului utilizării referințelor conceptuale față de tehniciile lexicometrice, am întreprins un studiu de caz pornind de la un articol reprezentativ din domeniul bibliometriei, plasat între primele rezultate oferite de una din cele mai importante baze de date cu informație științifică: *Science Direct*. (vezi Anexa 2). Am ales ulterior alte zece articole citate de acestea, toate fiind disponibilizate de aceeași sursă. Aceste zece articole selecționate au constituit lotul pentru comparare și măsurare a distanțelor semantice între articolul de bază și cele pe care acesta le citează.

FONDUL SOCIAL EUROPEAN

Investește în
OAMENIAsigurarea calității în învățământul
superior prin abilitare și auditare

În graficul 1 putem observa analiza realizată pe baza celor zece articole privind ponderea referințelor (substantive cu relevanță semantică) în raport cu masa lexicală a fiecărui articol științific în parte.

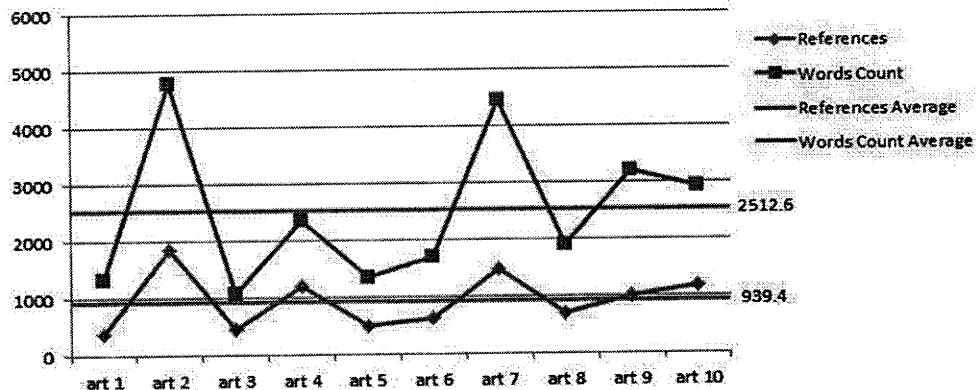

Figure 1 - References vs. Word Count Weight

Din graficul de mai sus, se poate observa cum numărul de referințe conceptuale ale textului păstrează, în majoritatea cazurilor, o proporție constantă în raport cu numărul total al cuvintelor articolului. Conform rezultatelor obținute, ponderile referințelor conceptuale față de masa lexicală totală a textelor au variat între 30% și 40%, cu o medie de 37.3%.

În concluzie, putem afirma că aproximativ doar o treime din cuvintele unui articolul pot fi utilizate într-o analiză de similaritate din punct de vedere semantic, restul cuvintelor având, în general, roluri în structurarea a discursului. Din acest punct de vedere, este cunoscută dimensiunea redusă a vocabularului specific unui anumit domeniu de cunoaștere, cu atât mai mult cu cât cercetăm domeniile de nișă. Acest fapt face ca măsurarea distanței semantice dintre articole să se bazeze pe un număr redus de elemente față de neconcludentele soluții lexicometrice.

Pentru demonstrarea acestei ipoteze am propus o analiză a similarității între cele zece articole și lucrarea care le citează. Datorită domeniului extrem de specific al bibliometriei, cât și a apropriierii tematice, se poate observa un foarte ridicat grad de similaritate lexicală. Pe de altă parte, sursele bibliografice ale oricărui articol bibliometric sunt fie din același domeniu, fie din domenii complementare, ceea ce conduce la un nivel crescut de interreferențialitate.

Analiza similarității lexicale a fost realizată utilizând una dintre cele mai populare metrii din domeniul *text mining*-ului: *cosine similarity index*, dezvoltată de Salton și MacGill, în 1983. Am

preferat această metrică în detrimentul indexului Jaccard, datorită impactului mult mai redus al dimensiunii documentelor comparate. După cum au demonstrat Sternitzke și Bergmann în 2009, indexul Jaccard este puternic influențat de diferențele de mărime ale textelor analizate, având rezultate cu până la 25% mai reduse decât indexul cosinus, chiar și în cazul comparării unor submulțimi lexicale ale aceluiași text.

Calculul indexului de similaritate pentru fiecare pereche *articol studiat vs. articol citat* a fost obținut utilizând o implementare în Java a modelului dezvoltat de Salton, care a utilizat, într-o primă fază, drept date de intrare întreaga mulțime a cuvintelor din documentele alese pentru studiul său.

$$\text{similarity}(d_1, d_2) = \frac{d_1 * d_2}{\|d_1\| * \|d_2\|} = \frac{\sum_{i=1}^n A_i * B_i}{\sqrt{\sum_{i=1}^n (A_i)^2} * \sqrt{\sum_{i=1}^n (B_i)^2}}$$

Equation 1 - Cosine Similarity

Lexical similarity	Number of words	Similarity
Cited Document 1	1325	85%
Cited Document 2	4784	87%
Cited Document 3	1079	84%
Cited Document 4	2359	84%
Cited Document 5	1362	84%
Cited Document 6	1709	89%
Cited Document 7	4450	86%
Cited Document 8	1912	90%
Cited Document 9	3204	85%
Cited Document 10	2942	90%

Table 1 - Lexical Similarity Results based on Cosine Index

Din tabelul de mai sus, se poate observa că gradele de similaritate obținute în urma utilizării ca date de intrare a întregii mulțimi lexicale a documentelor sunt foarte ridicate, cu o variație de maxim 5%. Revenind la teoria lui Baeza-Yates și a lui Ribeiro-Neto, se poate spune că toate articolele citate de *documentul studiat* au un grad de influență extrem de ridicat, situat în intervalul 84% - 90%. Într-o astfel de situație, ipoteza utilizării integralității elementelor lexice în calculul similarității documentelor este inutilizabilă.

În demonstrarea modelului propus, în faza a doua, s-a urmărit aplicarea algoritmului de mai sus doar asupra referințelor conceptuale din fiecare articol. Acestea constituie mulțimea

conceptelor despre care se vorbește într-un document, determinând referențialitatea discursului științific. Neincluderea celoralte elemente se justifică prin faptul că metoda calculului similarității, utilizând spațiul vectorial al cuvintelor, exclude legăturile dintre concepe și le tratează ca fiind realități distincte.

Reiterăm faptul că prin referințe înțelegem clase de termeni echivalenți, dominant substantive, și între care există relații de sinonimie, hiponimie etc. cu scopul contragerii textului pe baza unor principii semantice larg difuzate și incluse în toate dicționarele generale ale unei limbi. Bunăoară, diversele nume ale unei plante, unele populare sau regionale, inclusiv denumirea sa științifică, constituie o singură referință. La fel, am putea reuni într-o singură clasă de echivalenți semantici toate cuvintele prin care se exprimă ideea de „întuneric”.

Deși programul folosit propune agregarea referințelor în universuri mai generale („plate”, „animale”, „medicină” etc.) am preferat extragerea referințelor primare pentru a avea un grad acceptabil de detaliere și pentru a putea lua în calcul toți termenii necuprinși în dicționarul programului: nume proprii de persoane, termeni tehnici specifici etc. Din acest punct de vedere analiza comparativă a luat în calcul integralitatea noțională a textelor.

Semantic similarity	Number of Semantic References	Similarity
Cited Document 1	367	24%
Cited Document 2	1862	31%
Cited Document 3	450	35%
Cited Document 4	1201	43%
Cited Document 5	505	35%
Cited Document 6	636	36%
Cited Document 7	1486	40%
Cited Document 8	714	63%
Cited Document 9	991	22%
Cited Document 10	1182	55%

Table 2 - Semantic Similarity Results based on Cosine Index

Așa cum se poate observa, rezultatele sunt net diferite față de cele prezentate în tabelul 1, unde s-a luat în calcul integralitatea masei lexicale. Pe de o parte, așa cum se poate constata din tabelul 2, s-au obținut, distanțe semantice mai mari față de *documentul studiat*, iar, pe de altă parte, o mai mare diferențiere între texte (22%-63%).

UNIUNEA EUROPEANA

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL FAMILIEI
ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
AMPODURUFondul Social European
POSDRU 2007-2013Instrumentele Sistematice
2007-2010MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI
OPODURUUNITATEA EXECUTIVĂ PENTRU
PROGRAMELE NAȚIONALE DE
SUPERIOR, CERCETARE,
DEZvoltare și INovare

Din perspectiva acestor rezultate, propunerea noastră de procesare și filtrare a masei lexicale prin analiză semantică este îndreptățită atât prin rezultatele prezente, prin ergonomia sa, cât și prin posibilele aplicații ulterioare.

În concluzie, aplicarea măsurării distanței semantice intertextuale prin luarea în considerație a referențialității conceptuale, obținută prin procesare semantică, prezintă avantaje evidente față de abordările lexicometrice anterioare. Astfel, metoda propusă este justificată științific, prin fundamentarea sa pe principiile analizei cognitiv-discursive, în armonie cu orice altă teorie a discursului din perspectivă semantică.

4. Plagiat și educație

Plagiatul a devenit o pandemie în sistemul nostru educativ și cultural. Majoritatea cercetătorilor acestui fenomen consideră sistemul educațional responsabil pentru practicile de plagiat. Urmărind parcursul școlar, observăm că în învățământul primar analiza structurii unui mic text, a ideilor și secvențialității acestora a fost abandonată. La fel, planurile de compunere și noțiunile elementare de redactare. Altfel spus, elevului i se inhibă creativitatea, stimulându-i-se, în schimb, reproducerea din memorie a ceva ce îi este străin (exogen). În clasele mai mari, în gimnaziu, elevii adună de pe Internet câteva fragmente despre Nicolae Bălcescu, să spunem, eventual un portret al acestuia, și lucrarea la istorie este gata. Este limpede că nimeni nu se preocupă cu citarea, sursele de pe Internet fiind mai degrabă percepute ca un bun comun. Neputința deprinderii matricei discursive, a structurii lingvistice, argumentative și referențiale, fac ca aceste producții să nu depășească plagiul. Valoarea formativă a unor „referate” de acest gen este, firește, nulă. Școala actuală este, neîndoios, responsabilă pentru „necinstea” elevului, pentru drumul alienat care îl conduce spre eșecul pedagogic. Or, eșecul școlar este întotdeauna și un eșec social.

Mai grav este că majoritatea profesorilor de la disciplinele umaniste au un parcurs formativ asemănător. Studii realizate în Franța, bunăoară, dovedesc că și profesorii sunt la fel de debili, neputându-se manifesta creative în cunoaștere. În lucrările acestora, se manifestă, doar cu ceva mai multă abilitate, aceleași neputințe. Unde sunt, aşadar, marii profesori de liceu de altădată?

Să revedem câteva din opiniile desprinse din cercetarea noastră pe această temă:

FONDUL SOCIAL EUROPEAN

Investește în
OAMENI

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013

Asigurarea calității în învățământul superior prin abilitare și auditare

„The fact that such repetitions came to light at all suggested that plagiarism was more common than we might have guessed, perhaps even endemic” (Zobel, 2004)

„Another aspect of concern were made allegations by students about plagiarism, sometimes in the context of one plagiarist getting caught when another got away, but more often in the context of an honest student failing an assignment while dishonest peers passed” (Justin, Zobel, 2004)

„Plagiarism in higher education can take many forms. Some of the more common forms are listed below, however it should be noted that definitions of plagiarism vary somewhat across the disciplines in accordance with differences in knowledge authorship conventions and traditions.

Cheating in an exam either by copying from other students or using unauthorised notes or other aids. Submitting, as one's own, an assignment that another person has completed. Downloading information, text, computer code, artwork, graphics or other material from the internet and presenting it as one's own without acknowledgment. Quoting or paraphrasing material from a source without acknowledgment. Preparing a correctly cited and referenced assignment from individual research and then handing part or all of that work in twice for separate subjects/marks. There are also forms of plagiarism that relate directly to student participation in group work. Copying from other members while working in a group. Contributing less, little or nothing to a group assignment and then claiming an equal share of the marks. All plagiarism is not equal. There is much that universities can do and are doing to reduce plagiarism. In order to evaluate the different approaches and strategies being used, a consideration of three dimensions of plagiarism is useful. These dimensions are, 1) the student's intent to cheat, 2) the extent of the plagiarism an individual student has committed and 3) the response that might be made by the university to deal with each case of plagiarism that occurs.”

(<http://www.cshe.unimelb.edu.au/assessinglearning/03/plagMain.html>)

Este de la sine înțeles că viitorul student va intra pe porțile universității cu debilități majore. Orice programă de redactare a textul științific, chiar dacă ar fi introdusă, nu va putea rezolva lacunele întregului parcurs școlar. Cu toate acestea, nu putem imagina o altă soluție reparatoare decât bazată pe diseminarea eticii și redobândirea capacitaților de redactare. Fără această reformă, drumul spre publicarea științifică va deveni, pentru foarte mulți, excesiv de anevoios.

FONDUL SOCIAL EUROPEAN

Investește în
OAMENI

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013

Asigurarea calității în învățământul superior prin abilitare și auditare

5. Bibliografie

Christian Sternitzke, Isumo Bergmann, "Similarity measures for document mapping: A comparative study on the level of an individual scientist", *Scientometrics*, vol. 78, 2009, pp. 113–130

Codul General de Etică în Cercetarea Științifică, Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică, Consiliul Național de Etică, 2007.

G. Salton, M.J. Macgill, *Introduction to Modern Information Retrieval*, McGraw-Hill, New York, 1983

J. Carroll, „Plagiarism: Is there a virtual solution?”, *Teaching News*, November, 2000, http://www.brookes.ac.uk/services/ocsd/2_learntch/plagiarism.html

Legea nr. 206/2004, privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în „Monitorul Oficial al României”, Partea I, nr. 505, 04.VI.2004, modificată și completată prin Legea nr. 398/2006, publicată în „Monitorul Oficial al României”, Partea I, nr. 892, 02.XI.2006.

Miguel Roig, „Avoiding plagiarism, self-plagiarism, and other questionable writing practices: A guide to ethical writing”, disponibil la: <http://ori.hhs.gov/sites/default/files/plagiarism.pdf>

R. Baeza-Yates, B. Ribeiro-Neto, *Modern information retrieval*, ACM Press, 1999

R. Ghiglione, A. Landré, M. Bromberg, P. Molette, *L'analyse automatique des contenus*, Paris, Dunod, 1998

Rebecca, Moore Howard, *Understanding “Internet plagiarism”*, Computers and Composition, 24 (2007), p. 3–15

Lex Librero, 2010, *Plagiarism an intellectual Leprosy*, 6, <http://www.upou.edu.ph/papers/flibrero2011/PlagiarismFL.pdf>

Centre for study of higher education, *Minimising Plagiarism*, <http://www.cshe.unimelb.edu.au/assessinglearning/03/plagMain.html>

Justin, Zobel, “Uni Cheats Racket”: A case study in Plagiarism investigation, 2004, <http://goanna.cs.rmit.edu.au/~jz/fulltext/ace04z.pdf>

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL EDUCAȚIEI
ȘI CERCETĂRILOR
AMBEZONUFondul Social European
POSDRU 2007-2013Instrumente Structurale
2007-2013MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRILOR
TINERETULUI
ȘI SPORȚULUI
OFIȘICIU
UE fiscătăUNITATEA DE INVESTIGARE ÎNTRU
PRIMARUL DE LA BUCUREȘTI
SFERA CERCETĂRILOR
DEZVOLTĂRII INNOVĂRII

6. ANEXA I

Legislația referitoare la drepturile de autor și la alte drepturi de proprietate intelectuală

UNIUNEA EUROPEANĂ

Prima directivă a Consiliului 89/104/CEE din 21 decembrie 1988, de apropiere a legizațiilor statelor membre privind mărcile, publicată în „Jurnalul Oficial al Comunităților Europene” nr. L 40, 11 februarie 1989.

Directiva Consiliului 89/104/CEE din 14 mai 1991, privind protecția juridică a programelor pentru calculator, publicată în „Jurnalul Oficial al Comunităților Europene” nr. L 122, 17 mai 1991.

Directiva Consiliului 91/250/CEE din 14 mai 1991, privind protecția juridică a programelor pentru calculator, publicată în „Jurnalul Oficial al Comunităților Europene” nr. L 122, 17 mai 1991.

Directiva Consiliului 92/100/CEE din 19 noiembrie 1992, privind dreptul de închiriere și de împrumut și anumite drepturi conexe dreptului de autor în domeniul proprietății intelectuale, publicată în „Jurnalul Oficial al Comunităților Europene” nr. L 346, 24 noiembrie 1992.

Directiva Consiliului 93/83/CEE din 27 septembrie 1993, privind armonizarea anumitor dispoziții referitoare la dreptul de autor și drepturile conexe aplicabile difuzării de programe prin satelit și retransmisiei prin cablu, publicată în „Jurnalul Oficial al Comunităților Europene” nr. L 248, 6 octombrie 1993.

Directiva Consiliului 93/98/CEE din 29 octombrie 1993, privind armonizarea duratei de protecție a dreptului de autor și a anumitor drepturi conexe, publicată în „Jurnalul Oficial al Comunităților Europene” nr. L 290, 24 noiembrie 1993.

Directiva Parlamentului European și a Consiliului 96/9/CE din 11 martie 1996, privind protecția juridică a bazelor de date, publicată în „Jurnalul Oficial al Comunităților Europene” nr. L 077, 27 martie 1996.

Directiva Parlamentului European și a Consiliului 98/44/CE din 6 iulie 1998, privind protecția juridică a invențiilor biotehnologice, publicată în „Jurnalul Oficial al Comunităților Europene” nr. L 213, 30 iulie 1998.

Directiva Parlamentului European și a Consiliului 98/71/CE, privind protecția juridică a desenelor, publicată în „Jurnalul Oficial al Comunităților Europene” nr. L 289, 28 octombrie 1998.

Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2001/29/CE din 22 mai 2001, privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională, publicată în „Jurnalul Oficial al Comunităților Europene” nr. L 006, 10 ianuarie 2002.

Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2001/84/CE din 27 septembrie 2001, privind dreptul de suță în beneficiul autorului unei opere de artă originale, publicată în „Jurnalul Oficial al Comunităților Europene” nr. L 272, 13 octombrie 2001.

FONDUL SOCIAL EUROPEAN

Investește în

OAMENI

Asigurarea calității în învățământul superior prin abilitare și auditare

Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2004/48/CE din 29 aprilie 2004, privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală, publicată în „Jurnalul Oficial al Comunităților Europene” nr. L 157, 30 aprilie 2004.

Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2008/95/CE din 22 octombrie 2008, de apropiere a legizațiilor statelor membre cu privire la mărci, publicată în „Jurnalul Oficial al Uniunii Europene” nr. L 299, 8 noiembrie 2008.

*

Regulamentul Consiliului (CE) nr. 40/1994 din 20 decembrie 1993, privind marca comunitară, publicat în „Jurnalul Oficial al Comunităților Europene” nr. L 11, 14 ianuarie 1994.

Regulamentul Consiliului (CE) nr. 2100/1994 din 27 iulie 1994, de instituire a unui regim de protecție comunitară a soiurilor de plante, publicat în „Jurnalul Oficial al Comunităților Europene” nr. L 227, 1 septembrie 1994.

Regulamentul Consiliului (CE) Nr. 3295/1994 din 22 decembrie 1994, ce stabilește măsuri în vederea interzicerii punerii în circulație liberă, exportului, reexportului și plasării sub regim suspensiv a mărfurilor contrafăcute și a mărfurilor pirat, publicat în „Jurnalul Oficial al Comunităților Europene” nr. L 341, 30 decembrie 1994.

Regulamentul Consiliului (CE) nr. 241/1999 din 25 ianuarie 1999, pentru modificarea Regulamentului CE nr. 3295/1994, publicat în „Jurnalul Oficial al Comunităților Europene” nr. L 27, 2 februarie 1999.

Regulamentul Comisiei (CE) nr. 1367/1995 din 16 iunie 1995, care stabilește măsuri pentru implementarea Regulamentului Consiliului (CE) Nr. 3295/1994, ce stabilește măsuri în vederea interzicerii punerii în circulație liberă, exportului, reexportului și plasării sub regim suspensiv a mărfurilor contrafăcute și a mărfurilor pirat, publicat în „Jurnalul Oficial al Comunităților Europene” nr. L 133, 17 iunie 1995.

Regulamentul Comisiei (CE) nr. 2549/1999 din 2 decembrie 1999, de modificare a Regulamentului Comisiei (CE) nr. 1367/1995, ce stabilește măsuri pentru implementarea Regulamentului Consiliului (CE) Nr. 3295/1994, ce stabilește măsuri în vederea interzicerii punerii în circulație liberă, exportului, reexportului și plasării sub regim suspensiv a mărfurilor contrafăcute și a mărfurilor pirat, publicat în „Jurnalul Oficial al Comunităților Europene” nr. L 308, 3 decembrie 1999.

FONDUL SOCIAL EUROPEAN

Investește în
OAMENI

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013

Asigurarea calității în învățământul superior prin abilitare și auditare

UNIUNEA EUROPEANĂ

GOUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI
ASUPRA Oamenilor

Fondul Național de Cercetare
PROIECTUL 3007-2013

Proiectul Național de Cercetare
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
INVENTIVITĂȚII
ȘI TURISMULUI

DIN ȘCOALA

UNIUNEA EXCELENȚEI ALIMENTARU
FIRMANȚAREA DOCUMENTULUI
DEZVOLTAREA RESURSELOR UMANE
DEZVOLTAREA ÎNNOVATORIEI

[cited article 5] D. A. P. D'Auria, „Editorial: Occupational Medicine, Publishing and the New Millennium”, Occupational Medicine, vol. 49, 1999, pp. 277

[cited article 6] Shah Ebrahim, „Entelechy, citation indexes, and the association of ideas”, International Journal of Epidemiology, vol. 35, 2006, pp. 1117–1118

[cited article 7] Eugene Garfield, „Citation indexes for science. A new dimension in documentation through association of ideas”, International Journal of Epidemiology, vol. 35, 2006, pp. 1123–1127

[cited article 8] Gustaaf J. Lankhorst, Franco Franchignoni, „The ‘impact factor’ – an explanation and its application to rehabilitation journals”, Clinical Rehabilitation, vol. 15, 2001, pp. 115–118

[cited article 9] John Lynch, „It's not easy being interdisciplinary”, International Journal of Epidemiology, vol. 35, 2006, pp. 1119–1122

[cited article 10] Derek R. Smith, „Bibliometrics, dermatology and contact dermatitis”, Contact Dermatitis, vol. 59, 2008, pp. 133–136

Întocmit,

Sorin Avram

Dan Caragea

Paul Pleșcan

Corina Ștefan

Aprobat

Coordonator pachet de lucru,

Dan Caragea

Asigurarea calității în învățământul
superior prin abilitare și auditare

Investește în
OAMENI

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013